

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 " — "
 Negyedévre . . . 1 " 50 "
 Egy órá . . . — " 50 "
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám
 (Nádasy-féle ház)
 Az előfizetések és a lap
 az átküldésére vonatkozó fölszó-
 lások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-uteza), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér) Sühm Manó (fő-uteza), papir- és könyvkereskedéseiben
 Mindezen helyeken előfizetések is elfogadtnak.

„És Baranyamegye vagy leg- utoljára.“

Valamikor csak a gazdasági Kis Tükör beszélt Baranyavármegyéről, ez is így szólt felőle: „És Baranya vagy legutoljára.“ A kis Tükör óta más írott és nyomtatott dolgok is jelentek meg, melyek szintén foglalkoznak a vármegyék dolgaival; a hírlapokban mindenik megye hallat valamit magáról, munkálkodásáról, ujtásairól, üdvös intézkedéseiről, melyekkel mintegy demonstrálni akarják a megyék az államosítást követelőkkel szemben, hogy ők igenis tesznek valamit s hogy a régi megye ujjaszületett már, nincs szükség reformációra. De bámulattal kell tapasztalnunk, hogy e megyék sorából Baranya megint csak hiányzik s ha véletlenül Pécs közbe nem lép az ő typhus-járványával, hát Baranyáról megfeledkezik a világ.

Dehogy a világ — önmaga feledkezik meg magáról; ott felejt magát a legutolsók között. Oly dolgokban, melyekben — a Kis Tükör szava ellenére is — a legelső helyen volt, kezd a legutolsó helyre kerülni.

Baranyának 50—60 ezer hold szőlője volt, ebből élt Baranya népének nagy része, tán mondhatjuk azt is: legnagyobb része; ez volt vagyonsodásának kuforrása, tán mondhatjuk: az egyedüli; ez adta meg — majdnem kizárólag — Baranyának azt az erőt, hogy mint határszéli megye, eddig jól

megállta helyét; ez képezte kereskedelmét, mert itt sem valami jelentékeny ipar, sem más termelési ág nem szerepelt eddig s aligha fog szerepelni tudni a jövőben.

Az 50—60 ezer hold szőlő, ha csak 20 akó terem holdanként, már 100—120 ezer akó bort termel; ennek értéke — hozzávető számitással: akónként 6 frtot véve — 600—720 ezer frt pénzértéket képvisel. Ez a gazdák jutalma fáradságukért, ez a földbirtok kamatja; ez az érték már maga is nagy forgalmat, kereskedelmet teremt, melyhez ha még hozzá veszünk a kezeléssel járó költségeket: a fuvarbért, a pinczemunkások keresetét stb. mely az alsóbb osztálynak állandó keresetforrása volt, mindenestre oly összeg kerül ki belőle, melyet nem egy vármegye, hanem az állam sem vethet meg, mert legkevesebb 1—1½ millió forint forgalomnak felel meg.

Hanem most már ez az 50—60 ezer hold szőlő — teljesen phylloxerás, a mi azt jelenti, hogy az a fönt oda vetett számadás, az a másfél millió forgalom s vele együtt Baranya népének existenciája a sárba esik.

Megrendítő az a kép, a mely a jövőt szinezi előttünk. Mindnyájan félünk a jövőtől, ha segély nem érkezik. Csak egy ember állja keményen a már is felénk törő szélrohant. Azt nem tudja megintgatni az ő rettenthetetlen hitében senki. A megye alispánja az ő évnegyedes jelentéseiben olyan semmibevevéssel siklik át

a phylloxera veszedelmén, amelyen kicsinylés csak megilletheti az ilyen porszemnyinél is kisebb teremtését az Istennek. Az „erélyes“ alispánnak arra van gondja, hogy a gépezet jól járjon s végezze a dolgát; bürokratikus dolgokban nem tűr mulasztást — s ő maga követi el a legnagyobbat, mely nem bürokratikus ugyan, de annál nagyobb fontosságú is. A megye közönségének létkérdese nem alterálja a megye fejét. Hogy a phylloxera pusztít, ezt beleveszi évnegyedenként a jelentésébe, de azontúl aztán nincs semmi. Avagy talán valami titkos bűvölő erővel bír, melylyel a termelő közönség és a kereskedelem ezen veszteségét pótolni tudja?

Nem, ilyen csodaszere neki nincs; amit pedig a phylloxera pusztítása ellen használhatna, amit folyton kínlgatnak neki mások is, mi is, azt ő nem használja. Vegyen példát Pécs városától, mely a védelmet a lakosság érdekében megkísérli és reá áldoz, s nem is eredménytelenül; úgy más megyék példáján is induljon el, tegyen jelentést a közgyűlésnek, azt világosítsa föl a helyzet szörnyü volta felől, tegyen lépéseket a védekezésre s üsse meg a vészharangot a közgyűlésen is.

A megyének kétszerte nagyobb erővel kell a veszedelem ellen mennie, mint a városnak, melyet nagy részben utóvégre is föntart az ipara, kereskedelme, intelligenciája; de a megye közönsége úgyszólván mindenét a szőlőjében bírja. E megyének ipara nincs, a gabona s az állat-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A szabadalmazott orvosság.

— Szerelmes férfiak számára. —

Sehogyse vagyok kibékülve az állapotommal. A lábam zsibbadt, fejem fáj, nem tudok aludni; ki nem állhattam a holdvilágot s ime most óraszámra bámulom sárgás pófáit, mikor estende dülledt szemeit rám mereszti. A csillagos éggel is nagyban szimpatialok szintén egy idő óta. Eddigelé jobban tetszett, ha egy perezes inas valami öreg kofaasszonytól elesent almán rágódott, mint az egész világegyetem összes planétáival, meg üstököseivel együtt.

Holdvilágot szerető emberekkel nem érintkeztem, mert azok valamennyien trubaduri hajlamokat táplálnak és megénekelik a csillagok szerelmét; ezek a lírikusok. Az éjszaka rémségeibe meg teljesen beleutáltam. Volt nekem egy kollegám, aki versekbe szedte az éjszakai gigerlik élelmességeit, amint az orozva leszurt polgártárs szívébe mártott bieskát kérges csizmaszáraikhoz törülgetik. Ez a kollegám ballada-költő volt. Természete minden istenadta nap megnyilatkozott, amennyiben napjában leg-

alább háromszor kért inggombot s egyszer csak megénekelte engem, mint ballada hőst. Nagyszerű volt ez a költemény! Véresen irt sorok; egész beleképzeltem magam a hős helyzetébe, mindön az inggomb iránti kérést megtagadva, orrba csapatik, s a merénylő saját nadrágszíján ereszkedik le az utcára, kegyetlen brutalitással szájába fogva az én orrom vérétől piros inggombokat. Ez sem hatott rám. Biztosítva érezhettem tehát magamat mindenféle költői inspirációktól. S ime itt van ni!

Balladai bangulatom kétségbevonhatatlan, mert ha elszunyadok, rögvést Rózsa Sándorról álmodom. Valóságos rögeszmém, hogy én Rózsa Sándor adjutánsa vagyok. Képzletben minden „éjjeli visitnél“ ott vagyok s tartom a „kapitány“ gyilkoló szerszámain — tartalékul.

Ez az állapot kezd türethetetlen lenni. Hát ha hozzászámitom ébredő lírai érzelmeimet . . .

Be kellett látnom, hogy beteg vagyok, orvoshoz köllött folyamodnom. Bejelentettem magamat a doktornál; ő nem volt otthon; egy tisztos matróna türelmes várakozásra intett. Az előszobában szemügyre vettem a pácienseket. Egyik egy sovány, beesett mellü, fiatal nő; ez bizonyosan mellbeteg, időnkinti göresös köhögése

igazolta föltevésém helyességét. Jobbomon ül vidékinek látszó mord ember, aki iszonyu pilantásokat vet reám s mindig valami szitkot mormolnak az ajkai Diagnózisát beható megfigyelésem után sem állapíthattam meg. Apró, karon ülő gyerekek, beesett szemü, korán öregedett hölgyek, néhány bevert koponyájú paraszt legény töltik meg az előszobát.

— Soká jön-e még az orvos? — kérdezem a mord embertől.

— Nem tudom.

— Már csaknem két órája várakozunk . .

— Semmi közöm hozzá.

— És nagyon sok a dolgom.

— Nem törődöm vele.

Ezzel az emberrel nem lehet boldogulni. Szerettem volna megismerni őt, de nem bocsátkozott társalgásba. Eh ki akar börtölni, tisztelt pusztai Achilles uram. Várjunk csak, majd meginterviewolom én őnt . . . Hogy szólítsam meg ismét! Hogy hívják? . . . Bizonyosan görög eredetü férfit. Ilyen torzomborz szemöldök hatalmas vállak, óriási nagy csizmák csak Achilles unokájának lehetnek.

— Achilles ur! . . . .

Nem szól semmit.

tartás oly csekély jövedelmet hoz, hogy nem is nevezhető kereskedelemnek, intelligenciája elenyésző csekély ahhoz, hogy a megye kenyér nélküli népét más kereseti forrással ellátni tudja.

A megye népe a fejtől várja az intést, várja pedig a felelősség reá-hárításával. Mi is vártuk — alkalomtól alkalomig vártuk, hogy az „erélyes“ alispán végre a leghasznosabb téren fogja erélyét kipróbálni; de mikor a legutolsó közgyűlésen is a jelentésben csak úgy elurranni láttuk azt az erélyt a nehéz kérdés fölött, magunknak kellett megütnünk a vészharangot, mert az ör, kinek vigyáznia kellene, úgy látszik nincs a helyén.

Még nem késő. Kezdje el a munkát a megye feje a megye jólétének, gyarapodásának érdekében. Készítse el a védekezés tervét s erélyével, vasakaratóval vigye azt keresztül a legutolsó kapavágásig. Ha ezt nem teszi s nem teszi még most, úgy a krónikás ekként fogja megírni az epítasiumát: „Volt egy tetterős vezetőnk, aki mégis tehetetlenül, vagyontalanul hagyott itt bennünket — erőnkől megfosztva — a sivatagban.“

S akkor aztán csakugyan „Baranyamegye létszen legutoljára“ s a czimerébe a két ember által czipelt óriás szőlőfürt helyett bele vehet egy — koldustarisznyát.

HIREK.

— **(Fábián Sebestyén napja)** Pécs városának egyik fogadalmi ünnepe, melyet kedden a szokott módon ült meg a város közönsége. A plébániákban ünnepi misék tartattak, az irgálmásrendiek templomában pedig — a hol ez az ünnep búcsúval is jár — fényes istentisztelettel és szentbeszéddel ünnepelték a Fábián Sebestyén napját. Az összes iskolákban az előadások szüneteltek e napon.

— **(A népszámlálás Pécsen.)** A népszámlálás adatait most dolgozza föl részletesen a Buregh Nándor nyilvántartó vezetése alatt álló személyzet mely a régi katonakórház egyes termeiben naponta délután 5 órától éjjeli 12 óráig végezi nehéz munkáját. A részletes földolgozással e hó 30-áig fognak elkészülni; a lakosság számát azonban már most is tudjuk. Van pedig Pécs szab. kir. városban 3472 házból 14,154 férfi, 15,609 nő, együtt 29,763, a

bányatelepen 437 házból 2071 férfi, 1422 nő, együtt 3993 — összesen 3909 házból 33,756 lakos. E számban nincs a katonaság száma, melyet a katonai parancsnokság még nem szolgáltatott be. Azt közepes számítással is 1600-ra vehetjük s így Pécs városa az ideai népszámlálásnál meghaladta a 35 ezer lelket.

— **(A járvány.)** A hivatalos kimutatás szerint 16-án 1, 17-én 2, 18-án 4, és 19-én 1 újabb betegedési esetet jelentettek be.

— **(Városi bizottsági tagok választása.)** Három új városi képviselő választása folyt le vasárnap a belvárosban. A választást megelőző nagy csendet élénkítő váltotta föl e napon. A szavazók két felé oszlottak; egy részük — a III. kerületbeliek — a városházára vitte szavazó jogát, s itt elég csendesen folyt le az aktus ide tartozván a „bárány szelid“ mamelukok; a másik rész, — a II. kerület — melynek a belvárosi népiskola volt a tanyája, nagyobb mozgalmat fejtett ki, már azért is, mert ott két helyre történt a szavazás. A III. kerületben a főjelölt Kelemen Mihály dr., nyugalmazott honv. főőrzsorvos volt, a ki a beadott 192 szavazat közül 175-öt meg is kapott s így ő lön a helyzet ura és a jövődöbeli új bizottsági tag. A többi szavazat így oszlott meg: Perls Armin dr.-ra esett 12, Böhm C. Félixre 1, Záray Károly dr.-ra 1, Kossutányi Ignác dr.-ra 1, Hartl Ferenczre 2. A II. kerületben a hivatalos lista Krasznay Miklós dr.-t és Hartl Ferenczet jelölte. De itt Krasznay ellenében Záray Károly dr.-nak akadt nagy pártja s a 236 szavazatból Hartl Ferencz 148-at, Záray Károly dr. 93-at kapott; továbbá Krasznay Miklós dr. 88 at, Loewy Lipót dr. 68-at, Németh József 54-et. Aztán esett még egy-egy szavazat több más magánjelöltre is. A választást mindkét helyen délután 4 órakor lezárták s a szavazatok összeolvasása és a jegyzőkönyv kiállítása — kis alkotmányos poharazás közben — eltartott esti 8 óráig.

— **(Tiszti estély.)** A szombaton f. hó 17-én rendezett tiszti estély a sikerültebbek közé sorolható. A hangverseny 8 órakor vette kezdetét és egész 10 óráig tartott, mi alatt a katonai zenekar jó játékáért többször aratott tapsot. A hangverseny után táncz vette kezdetét, két órakor az estély véget ért. A helyőrség tisztjei és ezek családbelijein kívül a város polgársága csekély számmal volt jelen; pedig a tiszti estélyeknek ép az a dicsérendő célja, hogy a katonaság és a polgárság között az érintkezést fönntartsa.

Azt hisszük, hogy a polgár-elem kissé későn értesült a lapok útján az estélyekről s ez okozta, hogy oly kevesen vettek azon részt.

— **(A belvárosi plébános-választás)** mindjebban foglalkoztatja a város közönségét, mely meglehetősen eloszlott a maga jelöltjei köré, külön-külön pártokat képezve. A nemzeti casinóból is indult ki mozgalom a jelölés ügyében s ott vasárnap mintegy 30 bizottsági tag próbaszavazást is rendezett, melyen Magenheim József belvárosi adminisztrátor kapott többséget. Hanem a casinon kívüli világ más jelöltet emleget és pedig tekintélyt követelő komolysággal. A jelölést és a megválasztás sikerét is biztosnak mondják. — A jelölt: Szauter Antal göresönyi plébános, a pécs egyházmegyei klérusnak egyik nagytudományu tagja.

— **(A vízvezeték ügye.)** A Zellerin által beadott végleges terv és költségvetés átvizsgálásával a helyi szakértő-bizottság s a pénzügyi választmány már elkészült s jelentését betérjesztette; a jogügyi bizottság pedig most dolgozik a szerződés pontjainak megállapításán, a mivel a napokban el is fog készülni. Ekkor a közgyűlés elé terjesztendő javaslat egybeállítására végett a vízvezeték nagy bizottság összeül s a közgyűlés elé véglegesen előkészíti az ügyet.

— **(Mendlik gyűrűje és keresztje.)** A megboldogult Mendlik Ágoston pécs-belvárosi apátplébános hagyatékát a napokban árverezték el, melyen az apátgyűrűt — megbízott által — Meszlényi Gyula szathmári püspök, az elhunytak iskolatársa és jóbarátja, az apátkeresztet lánczozal együtt pedig Lechner János dr. kanonok vette meg.

— **(Csinyt tevő bérkocsisok.)** A kocsis négy kerekű szántalppal fölvaltó fiakerosok amugy is nagyon vig legények, hanem így hőseskor még épen megifjodnak s a frissen hulló hóhelyek mondatatlan vidámságát hozzák meg a fiakerosoknak. Mint az iskolából kieresztett suhancgyerekek, olyan duhajkodással vannak ott a Szt.-Háromság háta mögött, ahol a rendőri szem elől eltakarva kényelmesen verdeshtik egymást földhöz a puha hóba s dobálhatják egymást huppanó hólapdakkal, s mindeme lovagi játékhöz megereszthetik torkuk szilaj kacagását is — az a Szt.-Háromszobor jól fölfog mindent a rendőri éles fül elől. Ha még csak eddig volna. De most már a program megváltozott, mert a bérkocsisok is civilizációnak lévén alávetve, izlésük nem tűri az egyhanguságot. A lovagjátékokat megtöltik a lovagjátékával, mely abból áll, hogy koronkint valóságos lófuttatásokat rendeznek a Szt.-Háromság szobra háta mögött és körül. E futtatások közben a sok csöngőtől úgys megkötyagosodik a ló feje, de idővel a folytonos

— Achilles úr is beteg?

— Hm! hm!

Rettenetes ember! gondolám, így semmire sem megyek vele, pedig különöz viselkedése igen érdekelt. Ahán! itt a biztos siker. Ha hipotézisem Achilles rokonságát illetőleg megáll, úgy megoldottam e néma ember nyelvét. Achilles ugyanis csupán a sarkán volt sebezhető, hátha e sajátságát is örökölte dicső ősapjától.

— Talán a sarka faj? — kérdeztem tőle. Erre sem válaszolt, csak mérgeesen pillantott reám. Ha a sarka ép, bizonyosan ellenlábas: a koponyája beteg.

— Uram nemde agyvelőgyuladása van önnek keletkezében? Gondolatai zavarosak, időnkinti agnyomás, rémületes álmok, mint nekem Rózsa Sá . . .

Nem fejezhettem be mondókámat. Verbe forgó szemekkel ugrott föl ismeretlenem a székről s torkon ragadott.

— Hát megvagy végre híres, megcsiptelek. Külömb embernek tartod magadat nálam, Rózsa Sándornál, te, a hitvány Savanyu Józsi. Majd meglássuk . . . Jöjj . . . két balta . . . ott van . . . megverekszünk . . . koponyádból forgácsdarabokat készítek.

— Kérem . . . megfukok, ne-foj-to-ga-gasson . . . nagyságos Rózsa úr . . . méltóságos vezér, kapitány, ezredes, generális úr . . . én nem vagyok . . . izé . . . Savanyu Józsi . . . nem ismerem . . . én adjutánsa vagyok önnek.

A birkózásra többi betegtársaim eszevesztetten rontottak ki a szobából az öreg matrónával együtt s engem martalékul hagytak e bős embernek. Tudtam, hogy végóráim ütött, ha rögtön segítség nem érkezik. É nem várt haláltusában utolsó vigasz szállt meg: tudtam, hogy megénekelnek az utódok, mint szerencsétlen ballada hőst, tehát nevem fönmaradása biztosítva volt az öröklét számára. Nem védekeztem többé. Két erős marok két vasgyűrűként szorítá mindjebban össze torkomat s már-már azon ponton voltam, hogy utolsó bucsusóhajt küldve az élőknek, átzarándokoljak a másvilágra, midőn föltáru az előszoba ajtaja s a doktor ex machina megjelenik és rákiált az én fojtogatómra e szavakkal:

— Sándor, hát már megint magad akarsz biráskodni. Igaz, hogy végre föltaláltad Savanyu Józsi esküdt ellenségedet, de egyedül még sem szabad itélkezned sorsa fölött.

A mord ember tajtékozott a dühtől és kissé

gyöngédebben szoritotta torkomat. Amint szabad levegőhöz juthattam, védekezni akartam:

— De én nem vagyok Savanyu Józsi!

Az orvos intett, hogy ne beszéljek.

— Menjünk be tanácskozni, szólt az orvos a vad emberhez, e fráter sorsa felől.

— Kikérem magamnak az ilyes titulusokat. Én nem vagyok fráter.

— Ne larmázz, gézengúz, kiáltotta a bősült ur, most nem szabadulsz ki körmeink közül.

— Mikor ittunk, szabad kérdeznem, bruderschaftot?

Ez utolsó megjegyzésemet nem hallotta már, mert eltűntek orvosostól az elfogadó szobában sorsom felől tanácskozni. Ugyan minő halálnemet választanak? tűnődtem s menekülni akartam.

Az ajtó legnagyobb bámulatomra zárva volt.

Meg voltam győződve, hogy az orvos is megőrült, azért csukott be, s most én készülhetek a halálra. Két bolond tanácskozik, hogy minő brutalitással végezzék ki a harmadik bolondot.

Az ablak vasrostélyát kezdtem feszegetni, hogy leugorhassak az emeletről. Inkább kitöröm

hajsza, erre rángatás, arra kerülés, hűhó, lóláb-dobogás meg épen neki vadítja a könnyű szánakba fogott lovakat, s ilyenkor a kocsisok alig tudják visszatartani a futtatásba beleszeretett állatokat. Hát mindezeket úgy messziről nézni elég mulatságos; hanem egy hiba van a dologban, hogy a rendőrség nem zárja körül a Széchenyi-teret, melyet elvégre is már teljesen a fiakerosok uralnak, s odaenged holmi mindenféle uri népséget is, akiknek pedig nem ott a helyük. Így azán megtörténik, aminthogy pénteken is, de azelőtt is — csak hogy másokkal — megtörtént, hogy egy hajadon leány, nem is épen eseléd, akinek talán ez még élvezet is, hanem uri kinézésű, a Széchenyi tér nyugati oldalán haladva közéje került két ilyen charous-selt járó szánkófogatnak s a nagy ide oda kerüléstől nem tudta: merre iramodjék ebből a veszedelmes varázskörből. Az egyik szánkó elülről, a másik hátulról csörgött feléje, s a fogatok dirigálói nem azzal törődtek, hogy a lovaik előtt egy tehetetlenül siránkozó nő kapkod mendek után, hanem azzal, hogy az egyik a szemközt robogó másik szánkó elöl merre térjen ki. A kétségbeesett leány ha balra futott, balról, ha jobbra futott, jobbról látta a veszedelmet, s utójára reménye hagyottan állt meg egy helyen, amely pillanatban az egyik szánkó közvetlen az oldala mellett subant el. Egy hajszállal odább már a lábáról kapta volna le a faraló szánkó. A leány az ijedség miatt sirásra fakadva sietett el a Széchenyiterről, a hol tudunkkal a rendőrségnek egy állandó őrszeme van kiállítva.

— **(Az ideai katonai sorozás sorrendjét)** a honvédelmi miniszter engedelmével Baranyavármegyében következőleg állapították meg: Márczius 2-től 17-ig Mohácson, 9-től 16-ig Dárdán, 18-tól 24-ig Siklóson, márczius 31-től április 4-éig Pécsváradon, április 6-tól 9-éig Pécs városában, 10-től 14-éig pécsi kerületben, 16-tól 20-áig Szent-Lőrinczen és 22-től 29-éig Sásdon.

— **(Rabstatisztika.)** A helybeli központi fogházban december hó végén 156 egyénből állott a létszám. Ezek között volt 134 jogerejűleg elítélt. A rabkoszt 717 frt 32 krba került.

— **(Új megállóhely a budapest-pécsi vasúton.)** A budapest-pécsi vasút igazgatósága Abaliget és Bükkösd állomások között a 116. sz. űrháznál, Hetvehely névvel, január 20-adika óta új megálló helyet létesít kizárólag a személyforgalom és az utipodgyász fölvétele céljából. Az utazó közönségnek — ha e megállóhelynél le- vagy föl akar szállni — előre figyelmeztetnie kell a leszállásnál a kalandt, a folszállásnál pedig a megállóhely kezelőjét. Személyjegyeket utánfizetés mellett a kalauz, ad ki.

— **(Halálozás.)** Gállos József e hó 19-én 79 éves korában elhunyt Pécsváradon.

— **Denkl Jánosné** szül. Fuchs Erzsébet e hó 19-én, 67 éves korában elhunyt Pécsen (Czitarom utca 13 sz.)

— **(Farsang a vidéken.)** A mohácsi önk. tűzoltó egyesület jan. 31-én az egyleti segély-alap javára alarczos táncvigalmat rendez. — A villányi ifjuság a létesítendő kisdédvő intézet javára, a Vorlicsek-vendéglőben, jótékonycélu zártkörű táncestetélyt rendez e hó 24-én. — A siklósi tűzoltók e hó 10-én tartották táncestetélyüket, — a tűzoltó szerekkel izlésesen díszített „Pelikán“ vendéglőben — s az estély igen szépen sikerült.

— **(Furcsa lakodalom.)** Szabar községben történt az eset, melyről a „M. és V.“-ből értesülünk. Schwarzkopf János, 25 éves legény — egy jómodú parasztgazda fia, — hogy örökségét, vagyonát, mely szülei elhunytá után reá fog szállani, nagyobbítsa — nőül akarta venni özv. Müllernének Erzsébet nevű 12 éves leányát; el is mentek e végett a paphoz, ki azonban kérelmüket megtagadta és fölvilágosította őket, hogy az nem lehetséges és nem is szabad, mert a büntetőtörvénybe ütközik, várjanak még, míg a leány idősebb lesz. Ezzel a szülék mitsem törődve, a szokásos lakzi mellett csak úgy vadházasságra összeadták őket. A történetről az illetékes plébános értesítette a főszolgabíró, ki a szükséges intézkedéseket már meg tette.

— **(Kinevezések a vidéki posta állomásokra.)** Szucsits Kálmanné szül. Gáspár Karolin bogdásai lakos ottani, Friedrich Ilona kapolyi lakos pedig szárszói postamesterré kinevezettek.

— **(Hymen.)** Rüll János dr. mohácsi tiszteletbeli járóorvos eljegyezte Sey Lajos új megyei főjegyzőnek leányát Szilvi a kisasszonyt.

— **(Az egyéves önkéntesek „elég-sége.”** A hadügyminiszteriumba több kérvényt nyújtottak be, melyekben a tisztvi vizsgán megbukott önkéntesek azt kérik, hogy a második évben való szolgálat kötelessége alól mentésük fel őket. Erre annak a definíciónak az alapján tartanak igényt, melylyel a hadsereg csapatiskolái részére előirt tanítási szabályokban az „elégseges“ kalkulus van meghatározva. A hadügyminiszterium, hogy jövőben minden félremagyarázásnak elejét vegye, elrendelte, hogy az említett szabályzatban az „elégseges“ jegy magyarázatához a következőket kell tűznie: „Ha a jelölt azokból a tantárgyakból melyeknél a vizsga sikere a „kitűnő“ meg „jeles“ osztályzattól függ, „elégsegest“ kap, megbukott-nak tekinthető.“

— **(Egyet alakulások Kaposvárott.)** Kaposvárott most két egyesület van alakulóban egy kulturális és egy jótékonycélu. Az egyik a dunántúli közművelődési egyesület somogy megyei fiókja, melynek megalakulására Tallián főispán február 2-ára hívta össze a város megye intelligenciáját; a megalakításra váró

másik egyesület a kaposvári jótékony nőegylet, mely egy időben népkonyha fölállításával lépne életbe.

— **(Sey Lajos bucsuja Mohácstól.)** Sey Lajos volt mohácsi főszolgabíró — most már megyei főjegyző — és Mohács közönsége bucsuznak egymástól. A város fényes ovációkban akarta részesíteni távozó főszolgabíróját; fáklyás menetet és bucsubankettet szándékozott rendezni tiszteletére; mindez azonban Seynek kívánságára elmaradt Sey Lajos tizenhét éves sikeres munkálkodása után maga személyesen bucsuzott el ismerőseitől és a város hatóságától. A bucsu mindenütt érzékeny volt, jelétl annak, hogy szívből szerették, tisztelték, becsülték őt. A jegyzők testületileg jelentek meg nála, Gerjovits József vezette őket s mondott nevükben bucsubeszédet, megköszönvén egyúttal a jóakaratot, melyben volt főszolgabírójuk őket részesítette. Testületileg voltak még nála bucsuzni: Maiss, Nagy-Nyarád és Német-Bóly előjárósága a német-bólyi ipartestület és a mohácsi tanítók testülete, a mohácsi kaszinó-egyesület és a város egyéb testületei. Az új megyei főjegyző kedden hagyta el előbbi székhelyét és érkezett városunkba, hogy jelenlegi állását elfoglalja. Megemlítjük e helyütt egyszerűs mind, hogy az új mohácsi főszolgabíró Trixler Károly szombaton reggel ment Mohácsra a hivatal átvétele végett, s még aznap tért vissza Szent-Lőrinczre, honnan két hét múlva megy állandó székhelyére lakni.

— **(Farkasok a falvakban.)** Szajk és Versend falvak közelében f. hó 14 és 15-ike körül farkasokat láttak. A fene vadakat — úgy látszik — az éhség kergeti az emberek tanyájához. Ha a közigazgatási hatóság nem gondoskodik a fenevadak pusztításáról, még szencsétlenség is érheti a farkas-járásnak kitett falvakat.

— **(Népesedés és közegészség deczemberben.)** A városi tisztvi főorvos jelentése szerint deczember hóban elhalt 132 egyén, született pedig 87 gyermek s így a halálozás a születések számát 45 esettel mulja fölül. A typhus-járvánnyal kedvezőtlenül tett deczember hó a kórházakat is derekasán megtöltötte betegekkel. Az összes kórházakban ápoltak 555 beteget, kik közül a városi kórházban 454-et kezeltek.

— **(Vesztett ló N. Harsányban.)** Mult héten Kotzó János nagyharsányi lakos lován — hogyan-hogyan sem — vesztettség ütött ki, ami elég ritka dolog. A ló gazdáját, ki közelében volt össze is harapdálta; segély kiáltásaira többen oda siettek, de a vesztett ló közelébe menni senki sem mert. Végre a ló maga lökte el gazdáját. A lovat az állatorvos fölboncolván elásatta. Kotzót pedig Troll József dr. járóorvos gyógykezelte.

— **(Az újév a szegények számára.)** A magát „szegény választmány“-nak czimező, tulajdonképen pedig a pécsi szegények intéze-

a nyakamat, mintsem szétforgácsoltassam a koponyámat. E munkamban lepott meg az orvos. Mosolygott, amint meglátta kétségbeesett erőlködésemet.

— Lássá, ezen ember nagymérvű elmebajban szenved, azt hiszi, hogy ő Rózsa Sándor s mindenkiiben Savanyu József lát. Ha idejekorán nem jövök, talán ön áldozata is már neki. Erős fedezet alatt van a kórházban, mégis gyakran megszökik s ilyenkor rendszeren engem látogat meg.

— Hát ön, doktor ur... nem... izé...

— Nem barátom, én nem vagyok bolond, mondá s barátságosan betuszkolt szobájába.

— Itt van még Rózsa Sándor ur?

— Nincs. Legyen egész nyugodt, aztán mondja meg, mi baja.

— Épen én is ezt akarom tudni. S ön azt akarja, hogy én mondjam meg önnek, amiről öntől várok fölvilágosítást. Egy orvosnak tudnia kell, mi a baja páciensének.

Az orvos hátrább húzódott a csöngetyű zsinórja felé.

Megértettem mozdulatát. Siettem megnyugtanni, hogy nem vagyok egészen megőrülve.

— Micsoda tüneteket észlel magán?

— Nem tudok aludni, bámulom a holdvilágot, epedve várom a hajnalesillag följöttét — este. Időnkint egy ismeretlen női főcskét rajzol képzeletem és én bámulom ez ábrándképet hosszan, boldogan. Micsoda betegség ez, doktor ur?

Előveszi zsebóráját, számítja az útér veréseket, hallgatja szívem dobogását, megkopogtatja hátamat s bosszusan rázza fejét.

Nem tudja megállapítani a diagnózist; gondolám. Aztán hirtelen fölugrik, elővesz egy vastag albumot, telve női arczsképekkel, kezembe nyomja, hogy lapozzam át. Megteszem. Ő rám meresztí tekintetét. Egyszerre lángba borul arczom, vérem pezseg, forr, szemeimet kábultan hunyom le, képzeleti képemet ott látom magam előtt. Az orvos odaugrik s beleordítja fülembe:

— Ön nagymérvű „szívérzületi ébredvény“-ben szenved!

— Mit jelent az magyarul?

— Azt, hogy ön — boldogtalan ember — szerelmes.

Flegmatikusan csak ezt válaszoltam: „Tagadom!“

— Akkor ön bolond...

— Az lehet!

— Még pedig örült szerelmes.

— Nem hiszem, de azért lehetséges. Mint-hogy pedig ön a tudományok nestora, tehát megért engem, belátja, hogy helyesen kurálom magamat, ha azt ajánlom önnek: csukasson be engem is az örültek házába. Inkább százezer fojtogató Rózsa Sándorral egy földel alatt, mintsem szabad lábon a bizonyos betegséggel.

— Korai lenne még a gyógymód. Kisért-sünk meg egy másikat előbb. Ime, itt van az ön ideáljának arczképe. Függessze föl hálószobájában olyképen, hogy mihelyt fölébred, tekintete reá essék. Közvetlen mellé ezen öreg asszony fotográfiáját, amely jelképezi ideáljának az anyját, az anyóst. Ha most már az ábrándkép önben édes érzelmeket költ, megpillantja az öreg asszonyt, az anyóst s ez legalább is ép oly mérvű ellentétes érzést kölcsönöz önnek, mint a másik kép; két egyenlő erejű, de ellentétes irányu érzelem pedig egymást teljesen megsemmisítvén, helyreáll a normális állapot.

Hálásan ráztam meg a tudós orvos kezét, s rábeszéltem, hogy kérjen e biztos hatású orvosságra szabadalmat.

tének sorsát kezelő bizottság kibocsátotta nyugtató íveit az újvízi tisztelgések megválasztása céljából a szegények javára befolyt adományösszegekről. Az adakozás útján összesen 608 frt 60 kr. folyt be. Az egyes iveken pedig ily összegek folytak be: Zsolnay Vilmos 10 frt, Károly Ignác esperes ivén 13 frt, Szeredy József dr. kanonok ivén 171 frt, Sável Kálmán kir. törvényszéki elnök ivén 8 frt, Nagy Jenő ivén a nemzeti kaszinó által 10 frt, Pehm Kristóf bányatelepi plébános ivén 15 frt 50 kr., Inezedy Dénes igazgató ivén a ezisztéri rend pécsi háza által 10 frt, Czirer József takarékpénztári igazgató ivén 68 frt, Repies Vincez ivén 2 frt 80 kr., Rozsics Sándor ivén 3 frt 10 kr., Schmelzer Ferencz 2 frt, Kindl József köles. segélyegyleti igazgató ivén 11 frt, Magenheim József ad. minisztrátor ivén 11 frt, Rásky Mihály ivén 2 frt 30 kr., Marschal Ferencz ivén 12 frt 30 kr., Opries Péter ivén 8 frt, Eger Zsigmond helyettes plébános ivén 13 frt 80 kr., Mihálffy Lajos ivén 13 frt, Székely Róbert ivén 2 frt 50 kr., Knapp József 1 frt, Domján Izidor 1 frt, Köszl János 50 kr., Szalasy Alajos 3 frt, Bedő Károly ivén 8 frt, Tróber Aladár dr. ivén 54 frt, Schapringer I. ivén 20 frt, Dischka Győző reálisk. ig. ivén 12 frt, a Pécsi Figyelő szerkesztősége 2 frt, Nádossy Kálmán 2 frt, Laszberg Arthur gr. 2 frt, özv. Taizs Mihályné 1 frt és Schmidt Jäger Emma 1 frt — összesen 8 frt. Gadó József ivén 12 frt, Eizer János ivén 17 frt, Dragonescu Döme pénzügyi igazgató ivén 8 frt, Littke Ferencz bányatel. ivén 11 frt, Matros János 50 kr., Ott Márton és Fia 4 frt, Mihálovics György 2 frt; Szász Gyula ivén 5 frt 50 kr., Hartl Ferencz 1 frt, Müllherr Alajos ivén 3 frt, Ribay Ferencz 1 frt, Szelmann Győző 1 frt, Papp József 2 frt, Dellinger András ivén 4 frt, Szieberth Nándor ivén 5 frt, Schönherr Mihály 2 frt, Schaffer J. A. 2 frt, Lenkei Lajos szerk. ivén 3 frt, Sebők Gyula ivén 2 frt 40 kr., Ratkovics Ferencz ivén 24 frt, Schneider István igazg. ivén 2 frt.

VEGYESEK.

— **Kibérelhető tánczosok.** Általános a panasz, hogy a mai világban a fiatalság nem igen szeret táncolni s akárhányszor megtörténik, hogy noha az estélyen vagy a bálban sok a fiatal ember, a táncolni vágyó hölgyek nagyon panaszkodnak a tánczosok hiánya miatt. Akadt élelmes vállalkozó Londonban, a ki tánczosokkal szolgál akárciknek, megfelelő bér mellett. Úgyes tánczosok, a kik jó modorral bírnak, szívesen fogadtatnak és fölhasználtatnak. Kötelességük egész éjjel táncolni személyválogatás nélkül és le nem csipni magukat. Mint mondják, a bérelhető tánczosok elegáns megjelenésű személyiségek, órával, arany lánczokkal és mell-tüvel s kivált bálokban minden feltűnés nélkül működnek. A tánczosokat közvetítő iroda mind a két fél részéről nagy keresletnek örvend s jövedelmező vállalkozásnak mutatkozik.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* **Smith Ádám magyarul.** A m. tud. akadémia kétségkívül jelentékeny szolgálatokat tett a gazdasági ismeretek terjesztése ügyének, a mielőtt szövetkezve a „Pallas“ kiadó társasággal vállalkozott a külföldi nemzetgazdasági remekírók áttűtetésére a magyar tudományos irodalomba. E remekírók közt első helyen áll Smith Ádám. Művei a világ összes civilizált nyelveire le vannak fordítva. Nem valóban szegényletes lett volna-e az, ha csak éppen a magyar irodalomnak kellene e nagy gondolkodó szellemét nélkülöznie? Bizony ez szegény volna. de még nagyobb lenne a szégyennél — a kár. A skót halhatatlan böles nagy műve, a nemzeti vagyonsodás törvényeinek örökbeesü kipuhatólása már öregebb egy évszázadnál. Megjelent 1776 ban. De az idő csak fokozta értékét, s a nagy műben befektetett elvek még ma is előbbre vannak a jelenkoránál. Smith munkája a M. Tud. akadémia által kiadott Nemzetgazd. Írók Tárában jelenik meg füzetenként. A művet Ennyedi Lukács és Pólya Jakab fordították, Kautz Gyula pedig bevezetéssel látta el: ára 1 frt. Pallas irod. r. t. kiadása.

* **A legújabb kor története** cím alatt megjelent, Marczali Henrik nagyszabású

munkájának füzetes kiadásából Révai testvérek (Budapest, IV., Váci-utca 1. sz.) megküldték nekünk a 8. és 9. füzeteiket, melyekben hazánk történetéről és nemzetünk beléletének azon korszakáról van szó, mely előkészítője lett a szabadság utáni vágy világokat megrázó kitérésének. Marczali szakavatott kézzel mutat rá mindarra, a mi kiváltkép az 1825—1836. időközben oly gyökeres átalakítást idézett elő, hogy a régi állapotokba való visszatérés egyszer mindenkorra lehetlenné vált. A most előttünk fekvő két füzet rendkívül érdekes anyaggal gyarapítja az előbbi füzetek tartalmát és nem tudjuk eléggé ajánlani, hogy Marczali könyvét mindenki megszerezze, a ki oly történelmi munka birtokába akar jutni, mely tudományos alapja dacára a legvonzóbb modorban van megírva és mely helyenként ép oly érdekesítő, mint a legszebb regény és melynek unalmas része nincs sehol sem. Marczali könyve nélkülözhetetlen kiegészítője minden világtörténelemnek és már csak azért is könnyű módon megszerezhető, mert 30 kros füzetekben jelenik meg.

* **Rudnyánszky Gyula legújabb költeményei.** Rudnyánszky Gyula, ez a kiváló tehetségű költő „Új könyv“ cím alatt adja ki újabb termékeit. Magyarországon tán ő az egyetlen versíró, a ki, minden más foglalkozás nyugtától szabadon — a költészetnek él. Előfűzetési fölhevésében, melyben leplezetlen őszinteséggel beszél szorult helyzetéről, így szól: „Hogy életem egyedüli céljának ezt választva, hogyan élek? itt föl nem panaszlom. A mi lelkennek fáj: csupán az, hogy pályám függetlenségében nagyobb költői művek megalkotására nincs „egy kis független nyugalmam“, melyre azért sóvárgok, hogy a nemzeti költészet oláran lelkeim egész világát igaz áldozatul bemutathassam. Meg szeretném írni a Mátyás-trilógiát, melyet már tíz esztendő óta írogatok. Vágyam tüzel rég megkezdett nemzeti époszom meg a XIX. század hű képét tükröző verses regényem befejezésére. Ezeken felül sok más drámai és epikai tárgyam kívánczik lelkemből szárnyakra kelni. De hiába zsihongnak eszmém, — a mindennapi élet gondja egyre zavar munkámban, és én, erőmet forgácsolva, a jövőt kell hogy odavesssem martalékul a mának. Kisebb költeményeim kiadására pedig nincs oly vállalkozó, aki az én műzsámért lelkesednék és, az úgynevezett mostoha irodalmi viszonyoktól nem riadva, verses könyvem írói díját megadni kész lenne. Ily körülmények közt egyedül az ismeretlen nagy közönséghez fordulok hogy a nagy közönség segítségével végre nagyszabású műveim megírására szentelhessem minden időmet. Ezért adom ki most új könyvemet.“ — Az „Új könyv“ mintegy 20 sűrűn nyomott ivén, a nyomtató-ipar teljes művészetével kiállítva, 1891. márczius 15-én fog megjelenni. Fűzött példány előfűzetési ára 1 frt; arany metszésű kötött példányé 2 frt. Az előfűzetési pénz legkésőbb februárius havának végéig a szerzőhöz (Érsekújvárra czimezve) kell beküldeni.

CSARNOK.

Tavasza télben.

(Vasuti történet.)

A fiatal mérnök elhelyezkedett egy másodosztályú kupében, czók-mókját földobta a podgyászoknak szánt helyre; utazóbundáját a sarokba teríté, ő maga a börtámasztékra hajtá fejét. Nem lévén más szórakozás, szivarra gyújtott s kiszólt a konduktornak, hogy:

— Hideg a kupé!

S minekutánna Ádám ur havas báránypör-sipkája megjelent a kupé ajtaján, átossággal kérve a tekintetes urat, hogy csak kis türelemmel legyen: a következő állomáson megtölteti forró vízzel a fűtő csövet, a fiatal ember morgott valamit, amiben valakinek az öregapja és az unokájáról tétetett nem épen kegyeletos említés; aztán fakódva beburkolózott hatalmas bundájába, csakhogy ép a füle hegye látszott ki belőle s aludni próbált.

Igaz, hogy nehezen ment.

Eleinte a hideg miatt; majd a kupében pislákoló mécesest kellett lefödni s még így is

jó sokáig tartott, míg a vonat egyhangú zaka-tolás mellett álomba szenderült.

Tura Zoltán barátunknak különben meg volt az a jó tulajdonsága, hogy, ha egyszer elaludt, tőle ugyan felfordulhatott az egész világ. A fiatal mérnököt, a ki két hét előtt tette le az államvizsgát s most zsebében a kinevezéssel övéihez sietett Tarokháza, nem igen zavarta alvásában a tovarohanó vonat dübörgése, sem a zimankós, hideg, téli idő, a fürgeteges szél, mely meg-megrázta a kupé szabad ablakát. Ő aludt tovább, s mint a hidegtől elkékült ajkának mosolygása mutatja, most valami édeset álmodik.

Álmában otthon van már. Édes anyja karjaiban fekszik, ki könyes szemekkel simogatja egyedien fiának fűtős fejét; majd tréfás czéleszt tesz valami kisdéd tauyára, ifju feleségre, családalapításra, mikre a fiatal ember azzal felel, hogy kaczagva borul az áldott öreg asszonyra s megcsókolja fehérbe vegyülő haját, halvány, beteges színű arcát.

S elégült, vidám vonás lopózik az ifju arcára.

Tovább fűzi a képeket s összeránczolt homloka sejtetni engedi, hogy borusak azok a képek.

Igen, a mult, a letelt sivár, küzdelmes évek emlékei . . .

Örökös vergődés; idegemésztő munka a megélhetésért; a tanulásban átvirrasztott éjek, majd édes anyjának kínos betegsége, amit ő másoktól tudott meg titokban, mert az anya kimélni akarta a fővárosban tanuló gyermekét az aggodalomtól, nyugtalanságtól, fájdalomtól . . .

— Áldott, drága teremtés . . . zihálja az alvó ajka.

S aztán amaz emlékezetes nap. Akkor is ép ily hideg volt. Fűtetlen szobájában, merevedő kézzel épen rajzát készítette, midőn egy könyesepp hullott a tiszta rajzlapra. Bámulva tekintett föl s ime két jószágos szem mosolygott reá könnyein keresztül. Zokogva borult a sápadt asszony nyakába.

— Csakhogy látlak, drága anyám, tördelte akkor s szorosan ölelte át a szenvedő, gyöngénőt, mintha attól félne, hogy valaki — egy rút, kaján csontváz — elragadja tőle ezt az ő őrangyalát — édes anyját.

S ahogy törölgeti omló könyeit, egy eleven piros arcú leányka szólal meg a háttérből:

— Ejnye roszt Zoltán, engem észre sem vesz? — s odalépett az ifjuhoz, hogy kezét szoritson vele.

Mint önté el a pir egyszerre arcát a meglepett ifjunak, úgy hogy hirtelenében egy árva szó sem jött megindult ajkára. Végigsimítá homlokát, mintha csak akkor kezdett volna eszmélni:

— Hogy kerül ide Emma nagysád? — hebegte zavartan.

. . . S álmában visszaesengett még fülebe az a hangos, jóízű kaczagás, a mire a „nagysád“ szó fakasztotta a leánykát.

— Meujen, maga bolondos. Tarokházán nem szokás a nagysádozás!

Aztán az a két boldog nap, amikor bekalandozták hárman a fővárost s megszemléltek mindent, ami érdekes látnivaló akadt. Együtt mentek mindentüvé: ő az édes anyjával s a tizenöt éves Kurt Emmával, a ki először volt a fővárosban a jó Tura néivel, a ki szomszédja s távoli rokona volt a módosabb Kurt családnak.

Sok rimázkodásába került ez az ut a kis leánynak.

Felédhetetlen órák, gyönyörteljes percek . . .

Majd újra elröppent ez a kis sugár a borus napok ködéből s a fölzigatott agy tovább

szötte a kusza szálakat . . . Érthetetlen, zagyva képek tüntek, váltakoztak előtte . . . Zord, fagyos tél közepett fészlő virágok . . . süvítő szél, dermesztő hideg, vidám, kaczagó verőfény csillogása a fehér hóvtagokon . . . majd barátságos, meleg időjárás: minden zavaros összevisszaságban kóválygott az ifju agyában, akit mély álmából nem tudott fölzavarni az egyik állomáson bezállt két utas sem, akik vele szemben helyezkedtek el; egy éltebb nő s egy délczeg fiatal leány. Ez utóbbi bolyhos téli kabátkájában elragadó jelenség volt; az éltebb nő kissé régi divatu hosszú bundájába burkolózott s nagy karmantyuba bujtatta kövéres kezét.

A tisztos matróna ügyet sem vetett a sarokban alvó alakra, sőt követvén a jó példát, az oldalsarokba húzódott s néhány percz múlva maga is jóízűen szunyókált, míg a fiatal nő vis-á-vis ült a fiatal emberrel s ösztönszerű kíváncsisággal fürkészte a bundába burkolózott alakot, akit épen nem zavart alvásában ez a jelenet. Álma tovább tartott. A zavaros képek újra eltűntek s egy viruló alak váltotta föl. Sajátságos meleg járta át testét, közbe-közbe tördelt szavak hangzottak ajkáról. A szembeülő nőcske visszafojtá lélekzetét s figyelt:

— Emma, édes Emma . . . . . eljöttem . . . végeztem . . . tél . . . tavasz . . . anyám . . . öt év . . . enyém, örökre enyém, rebegte az alvó összefüggéstelenül.

Az Emma szó futó pirt esalt a szemben ülő leány arcára s csendesen fölemelkedett, hogy félrehúzza a méceses ellenzőjét. Majdnagy föl sikoltott, mikor visszatekintve, a méceses gyöngye fénye mellett fölismerte az alvó arcvonásait.

— Zoltán! — susogta meglepetten.

Amaz ébredni kezdett. Nagyot nyújtózott, ásitott egyet, megdörzsölte szemét s — föltekintett.

Egy fiatal vidor arcot látott szemben, aki alig tudja visszafojtani kaczagását, mikor ez a csudálkozó férfiarcz reámereszti nagy barna szemét s szólanul hallgatja, nézi a nőcskét, a ki hallgatást parancsolva szoritja rózsás ujját aprócska piros ajkára, másik kezével pedig a sarokban alvóra mutat:

— A mama; esitt! föl ne keltse; jöjjen, üljön ide mellém, susogja s mikor az ifju szinte gépiesen engedelmeskedik, bájosan hadarja tovább:

— Zoltán, édes Zoltán, honnan, hová?

A fiatal mérnök most kezd még csak magához térni, de mielőtt válaszolna a kettős kérdésre, ismét lehúzza az ellenzőt, leül az édes nőcske mellé, aki nem ellenkezik, mikor az ifju kezébe veszi bársonyos kezét s susogva regélni, beszélni kezd hozzá . . .

Bohókás álmáról, a pajzán véletlenről, az édes jelenről, a rózsás jövőről . . .

S a lány szívdobogva hallgatja az ifju beszédjét; valami édes kábultság lepi meg idegeit, vére kéjes zsibergésbe jön a forró szavakra, melyek egy nélkülözésekkel teljes mult küzdelmeiről, egy kisdéd tanyáról s egy édes kis feleségről szólnak.

Már reggel felé járt az idő, ott künn a komor sötét — bár lassan és nehezen — oszladozni kezd s láthatóvá lett a havas, pusztató tájék, melyen a vonat áthaladt.

A kupében kétes félhomály dereng s a csekélyke fény, ami a méceses világából az ellenzőn átszűrődik, egy alvó matrónát s egy suttagó ifju párt mutat.

— Emma, imádott Emma, akar-e, akarsz-e enyém lenni?

De Emma nem tud szólni. Sűrű fátyolt vonnak elébe a szemébe tóduló könnyek; mikor a két izmos kar dereka körül fonódik s ellenállhatlan szenvedélylyel szoritja keblére; mikor egy forró ajk tapad finom arcához: mit sem tud magáról, csak tehetetlenül, félájultan hajtja le fürtös fejét . . .

Mit bánja ő, ha e kéjes önfelédtségben a halál éri is utól, csak azt érzi, hogy boldog, nagyon boldog . . .

*

A szabadban az előbbi esűf idő. Zeng, bong, zúg-búg a szél és söpri a fehér, szikrázó havat . . . zakatolva siklik a vonat . . . a kéményből kitóduló piszkos, fekete kőszénfüst kavargva oszlik szét a viharban . . .

Odabenn a kupében esünd. A mama mélysegesen alszik s így a két ifju lélek ajka teljes bátorságban unos-untalan folytathatja azt a nem épen zajos műveletet, amiről az a bizonyos Jussuff költő mondá, hogy:

„A csókot gyakorold, s ne magyarázd!“

* * *

. . . . S az immár barátságos meleget árasztó másodosztályu kupé poetikus félhomályában csintalan Ámorkák repkedtek, enyelegtek . . . . .

Székegy Imre.

KÖZGAZDASÁG.

Törvényjavaslat a műborgyártás ellen.

Végre! Így fog fölőhajtani a magyar bortermelő, ki évről-évre zúgolódott, gyülesezett, kérvényezett a műbor által okozott károk miatt, s legfőbb óhaja volt, hogy a kormány végre lássa be a műborgyártás veszedelmes voltát a hazai bortermelésre. A kormány azonban e helyett még nagyobb engedményeket tett az „ipar“ fogalma alá kényszerített műborgyártás javára. Most végre a földművelési és kereskedelemügyi miniszteriumok, közös megállapodással, elkészítették a mesterséges borok készítésének és azok forgalmába hozatalának tilalmazásáról szóló törvényjavaslatot. Nem szabályozza tehát a műborgyártást, hanem végre egyenesen eltiltandónak tartja a kormány.

A javaslat elég szigoruan bánik el a műborkészítőkkel; védi a magyar bor kivitelét, a becsületes borkereskedést. Egy hibája azonban van a törvényjavaslatnak s ez az, hogy épen a borkereskedők visszaélései ellen nem védi a termelőt, csupán a tokajit, melynek borát a pancsolt tokaji eltiltásával igyekszik megmenteni. De mi lesz a villányi, szegszárdi, sashegyi, pécsi, egri stb. borokkal? E különféle — általában a vidékek speciálitását képező — fajboroknak pancsolás utján való hamisítása ellen a törvényjavaslat, sajnos, még mindig nem intézkedik.

A törvényjavaslat egész terjedelmében így szól:

1. §. Mesterséges bort készíteni, illetve gyártani, úgyszintén oly bort elárusítani, vagy bármilyen módon forgalomba hozni tilos.

2. §. Mesterséges a bor, ha az nem kizárólag szőlőnedvből, hanem víznek, 90%-on aluli szesznek, szőlőcukornak, borkősavnak, glicerinnek, saccharinnak, anilinnak vagy festanyagoknak összetételéből állítottatott elő, vagy ha a szőlőnedvből előállított borhoz ily anyagok kevertetnek.

A kereskedelemügyi miniszter fölhatalmaztatik, hogy rendeleti uton még más anyagokat is olyanokul jelölhessen meg, melyeknek összetétele vagy a szőlőnedvből előállított borokhoz

való keverése a bort mesterséges borra minősítik s hogy a jelen törvény rendelkezéseit az ily anyagokkal vegyített borokra is kiterjeszthesse.

3. §. Mesterséges a bor akkor is, ha a szőlőnedvből előállított bor mennyiségének szaporítása végett s forgalomba hozatala céljából vízzel mesterséges módon kevertetik.

4. §. Külföldi mazsolaszőlővel, vagy tisztas jegecezett cukorral édesített, vagy legalább 90%-ra finomított szesz hozzáadásával javított természetes bort: „tokaji“, „hegyaljai“, vagy „szomorodni“ elnevezés alatt áruba bocsátani tilos.

5. §. Kihágást követ el és a mennyiben cselekménye a büntető törvények, vagy a közegészségügyi törvény szerint súlyosabb beszámítás alá nem esik, 300 frtig terjedhető pénz büntetéssel büntetendő az,

a) a ki a 2. §-ban körülírt mesterséges bort forgalomba hozza;

b) ki a természetes bort, mennyiségének szaporítása végett, áruba bocsátás céljából vízzel keverte;

c) ki a 4. §-ban említett édesített és följavított borokat „tokaji“, „hegyaljai“, vagy „szomorodni“ elnevezés alatt áruba bocsátja.

6. §. Kihágást követ el és a mennyiben cselekménye a büntető törvénykönyvek, vagy az igazságügyi törvény határozmányai szerint súlyosabb beszámítás alá nem esik, 300 frtig terjedhető pénz büntetéssel és 30 napig terjedhető elzárással büntetendő: ki a 2. §-ban említett mesterséges bort forgalomba hozatal végett készíti.

7. §. Az 5. és 6. §§-ban felsorolt kihágások megbüntetésére az 1880. XXXVII. t.-cikkben említett bíróságok, Horvát-Szlavonországban pedig a kihágások elbírálására hivatott hatóságok illetékesek.

8. §. Ha a jelen törvény 5. és 6. §§-aiban említett kihágások gyanuja támad, vagy ez irányban följelentés tétetett, a vizsgálattal megbízott közegek az illető borból bepecsételt mintát kötelesek venni és egyszersmind azon bormennyiségeket, melyekből a minták származnak, jegyzőkönyvileg megállapítják és összeírják.

További lépések a bortulajdonos ellenében, nevezetesen lefoglalás, vagy zárlat addig nem rendelhetők el, míg a kérdéses bornak mesterséges volta, vagy hamisítása az illetékes szakértő bizottság által meg nem állapítottatott.

9. §. A borok szakértői vizsgálására a kereskedelemügyi miniszter a földművelésügyi miniszterrel, illetve Horvát-Szlavonországokra nézve a horvát-szlavon-dalmátországi bánnal egyetértve, szakértőkből alakított állandó és vegyikíséreti állomással fölszerelt bizottságokat állít föl, mely bizottságok megalakítása, szervezése és eljárása iránt a kereskedelemügyi miniszter a földművelési miniszterrel, illetve bánnal egyetértőleg, rendeleti uton fog intézkedni.

E bizottság határozatai a kihágási eljárás alapjául szolgálnak.

10. §. A fönnálló törvények és rendeleteknek az egészségre ártalmas vagy veszélyes cikkek gyártására, elárusítására vagy forgalomba hozatalára vonatkozó határozmányai a jelen törvény által nem érintetnek.

11. §. A jelen törvény határozmányai a magyar korona országainak területén forgalomba hozott külföldi gyártott borokra nézve is alkalmazandók még az esetben is, ha azok mint mesterséges borok vannak jelölve.

12. §. Ezen törvény kihirdetése napjától számítandó három hó múlva lép életbe és végrehajtásával a kereskedelemügyi, földművelésügyi és az igazságügyi miniszter, Horvát-Szlavonországokra nézve pedig a horvát szlavon-dalmátországi bán biztatnak meg.

— (A pécsi sertéshizlaldában) f. hó 17-én a sertés állomány: 958 drb kövér, 871 drb felkövér, 480 drb sovány, 158 drb stüldő sertés volt. Árak: kövér válogatott minőség szerint 38—45 kr. kilogrammonként, paronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; stüldők 30—33 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukoricza 6 frt 10 kr. m.-m., árpa 6 frt 70 kr. m.-m. Darálás 50 kr. m.-m.

H i r d e t é s e k :

Zöldtrágya a szőlőben. Egy jeles szakember a zöldtrágyázással tett sok évi tapasztalatai nyomán a következőket írja:

13½ kat. hold szőlőmnél, dacára, hogy nagy állattartásom van, minthogy azonban szántóföldjeimnek is sok istállótrágyára van szükségük, lehetetlen ezt kellőképpen istállótrágyával ellátnom. Miután a gazdaságban nyert trágya nem volt elegendő a második kapálásnál, bükkönnyet vettem a szőlősorok közé s azt gerblye segítségével alátakarítottam. Hat-nyolcz hét mulva azután, amint a bükköny virágozni kezd, azt alátakarítottam, vigyázva, hogy ne kerüljön közvetlenül a tőke mellé, s így korhadása által a tőkének ne ártson. Eltekintve most attól, hogy a harmadik kapáláskor alátakarított fügyökerek új erőt adnak a tőkének — a közelben korhadó és a következő évben az első kapáláskor a gyökerekhez húzott elkorhadott bükköny folytán oly buja fejlődésnek indul a szőlő, hogy úgy a venyigetermés, mint a dús fürtök által valódi örömet okoz és bőven visszafizeti a reá fordított költségeket. Egy kat. holdra rendszerint három mérő bükkönymagot vetettek. Egy mérő 3—4 friba kerül. Miután a bükkönnyet a második kapáláskor vetik, a harmadiknál pedig alátakarítják: a trágyázás ezen módja semmi különös költséggel nem jár s az a vetőmag árában összpontosul, míg más trágya vásárlásánál nemcsak annak beszerzési ára, de annak fuvarozása, kiszórása, alátakarítása stb. is nem kis költséget okoznak; ezen trágyázási eljárás mellett szőlőtermésemmel teljesen meg vagyok elégedve. Homokos talajon több vetőmagra lesz szükség, s az is természetes, hogy a bükköny fejlődésére az időjárás (száraz vagy nedves) jelentékeny befolyást gyakorol. (Mezőgazdasági Szemle.)

NYILT-TÉR.†)

Hazánk legkitünőbb ásványvizének egyike a

véghelesi

Vera-forrás

mely orvosi szak tekintélyek által ajánlatik általában, de főképen **e járványos időben**

Kapható gyógyszerárak, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben.

Értesítés.

Tisztelettel tudomására hozzuk a n. t. közönségnek, hogy az

„OSZTRÁK PHÖNIX“

biztosító társulat

Pécs és környékbeli főügynökségét

özv. Reeh Vilmosné cégére

(Ferencziek-utca 4. sz.) ruházták át, a hol

tűz-, jég-, élet- és baleset elleni

biztosítások a legjutányosabb feltételek mellett elfogadtatnak és felvilágosítások a legkészségesebben adatnak.

Az „Osztrák Phönix“

biztosító társulat

budapesti vezérügynöksége.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Lapfőlapadonos:

NAGY FERENCZ

Felvilágosító szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

152. sz.
1891.

Hirdetmény.

Pécs szab. kir. város törvényhatósági közutaira 1891. és 1892. években

szükséges kavics szállításának

és a bányatelepi út kiépítése munkálatainak biztosítása érdekében 1891. évi január hó 15-én megejtett árlejtés kielégítő eredményre nem vezetvén — ugyanazon szállítások és munkálatok kiadása iránt 1891. évi február hó 1-én délelőtt 10 órakor zárt ajánlati tárgyalással egybekötött újabb

nyilvános árlejtés

megtartása határozottat el.

Szükséges pedig évenként körülbelül:

1. A város belterületén (a városházakon belül) levő közutakra **3520** köbméter kavics.

2. A város külterületén levő közutakra **2960** köbméter kavics.

3. Kiépítették ugyancsak évenként a bányatelepi közútból **166** méter hosszú utszakasz.

4. Kikiáltási és egység ár:

egy köbméter kavics előállítása és szállítása a város belterületén levő közutakra **1** frt **80** kr.

a város külterületén levő közutakra **2** frt **20** kr.

a bányatelepi közuton egy méter út megépítése a szükséges törtkővel, kavicscsal és murvával **90** kr.

A melyuttal megjegyeztetik, hogy a tört kő, kavics és murva előállításához szükséges bányákat vállalkozónak e célra a város közönsége ingyen bocsájtja rendelkezésére.

Felhivatnak tehát versenyezni óhajtok, hogy ezen szállítások és munkálatok elvállalására vonatkozó **7500** frt készpénzzel, avagy ennek megfelelő óvadékképes magyar értékpapirokkal ellátott **zárt ajánlataikat** legkésőbb 1891. évi január hó 31-én délután 5 óráig Pécs sz. kir. város polgármesteri hivatalában nyujtsák be, avagy pedig a megfelelő bánatpénzzel a nyilvános árlejtésen 1891. évi február hó 1-én délelőtt 10 órakor a városi aljegyzői hivatalban (városház I. em. 23. sz. ajtó) jelenjenek meg.

A szabálytalanul kiállított zárt ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A részletes árlejtési feltételek és ajánlati minták Herbert János h. tanácsnoknál a mai naptól kezdve a hivatalos órák alatt átvehetők.

Végül az illetékes hatóság föntartja magának a jogot, hogy a legelőnyösebb ajánlattevők közül azt bizza meg a vállalattal, a ki minden tekintetben a legtöbb biztosítékot nyujtja.

Pécsett, 1891. évi január hó 16-án.

Aidinger János, s. k.

kir. tan. polgármester.

MEGHIVÓ.

A „GARÉI NÉPBANK-SZÖVETKEZET“

1891. évi január hó 25-én délután 3 órakor, a birói lakban

ÉVI KÖZGYÜLÉST

tart, melyre a tagok az alapszabályok értelmében meghivatnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. A zárszámadások megvizsgálása s felmentvény megadása.

2. Mérleg megállapítása.

3. Választmányi tagok választása.

4. Felügyelő bizottság választása.

5. Netáni indítványok.

A felügyelő bizottság által megvizsgált évi mérleg a birói lakon kitétetett s mindenki által megtekinthető.

Kelt Garéban, 1891. évi január hó 15-én.

Az igazgatóság.

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1891. évi január hó 17-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Rozs	őszi	—	frt	—	frt	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
Kétszeres	új	7	50	7	40	
	ó	—	—	—	—	—
Rozs	új	6	90	6	75	
	ó	—	—	—	—	—
Árpa	őszi	—	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
Zab	új	—	—	—	—	—
	ó	—	—	—	—	—
Bükköny	őszi	—	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
Repeze	új	—	—	—	—	—
	ó	—	—	—	—	—
Kukoricza	széna	—	—	—	—	—
	új	6	30	6	20	
Széna	ó	—	—	—	—	—
	új	2	40	2	—	
Szalma	ó	—	—	—	—	—
	új	1	80	1	60	

Kínálat: gyenge (mintegy 100 gabonaköcsi volt a piacon).

Hirdetések

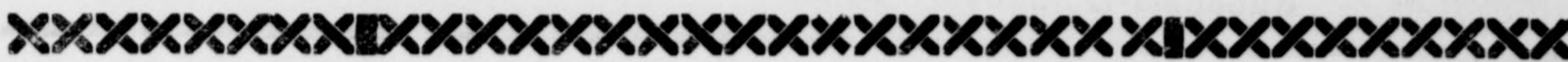
igen előnyös áron vetetnek fel kiadóhivatalunkban.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Ait és Böhm kereskedésében Pécsen

A felséges királyi család kedvencz itala.

KRONDORFI SAVANYUVIZ

a t. cz. közönség figyelmébe ajánlatik, mint a létező legkitünőbb savanyu-
viz, kitünő borviz.

Nagyhatású gyógyital a lélegzési, emésztési és vizeleszervek hurutos bántalmainál, általában mindazon esetekben, melyeknél orvosi rendelet szerint savanyuviz használandó.

Magyarországi főraktár:

BAUER LAJOS és TESTVÉRE

Budapest V. Arany János-utca 9.

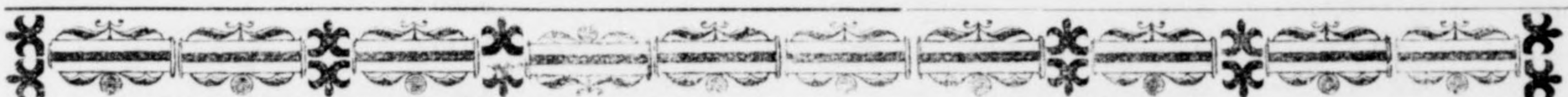
Pécs és vidéke számára főraktár:

Grünhut és Hirschler uraknál
PÉCSETT.

Kapható minden fűszerkereskedésében vendéglőben.

Minden kiállításra a legmagasabb kitüntetés.

Elterjedve az egész földgömbön.

Légmentes-hygiénikus

zárófödél

(Siemang-Guttman szabadalma.)

Minden államban szabadalommal Pod de chambre.
ellátva.

Ülődeszka klos és nyílt árnyékszék részére.

Klosetek, nyílt árnyékszék, éjjeli edények, szoba-klosetek számára Szállodákban, kórházakban, fürdőintézetekben, vasutaknál és számos magánosoknál kipróbálva Minden ily légmentes záró födéllal ellátott edény teljesen szagtalan s abból semmi, lyen, az egész ségnek ártalmas gázok el nem távoznak.

Ngs. Dr. Korányi kir. tan. egyetemi tanár ur szerint a Siemang-Guttman-féle hygieniai lezárófödél egy oly találmány, mely a levegő tisztántartására hálós gyermek- és beteg-szobákban alkalmas.

Ngs. Dr. Fodor József egyetemi tanár ur a zárófödélre vonatkozólag a következőket írja: Ez a készülék igen célszerű arra a célra, hogy éjjeli edényeknek, árnyékszéknek nyílását jól elzárva, onnét büznek kiáramlását megakadályozza. Énnélfogva nagyon ajánlatos gyermekszobákban, hálószobákban a levegő tisztántartására az éjjeli edényekből, szobaárnyékszékéből kiáramló kellemetlen, egészségtelen büznek elhárítására.

Dr. Wiederhofer cs. és kir. udv. tanácsos egyetemi tanár ur Bécsben a szab. Siemang-Guttman-féle zárófödélre kitünő egészségügyi találmánynak nyilvánítja, melynek egy háztartásban sem szabad hiányozni, melyben az egészség ápolására tekintettel vannak.

Az egyedüli gyártási jogot bírja:

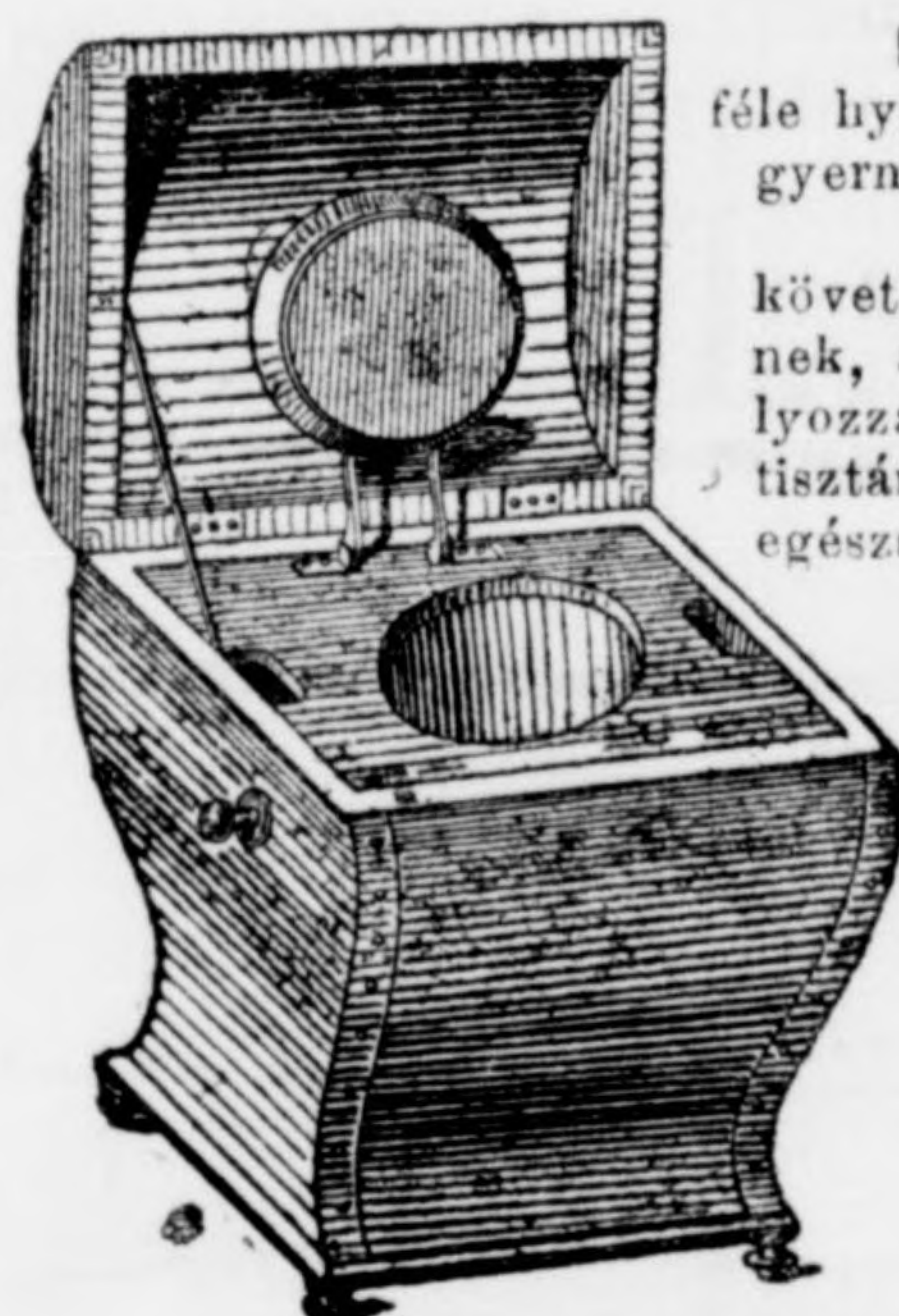
ZELLERIN MÁTYÁS

cs. és kir. udv. szállító

Budapesten, nagydíófa utca 14. szám alatt.
Képes árjegyzékek bérmentve küldetnek. —
Elárusítók kerestetnek.

Szobakloset vödör alakban

Szobakloset.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbitva)

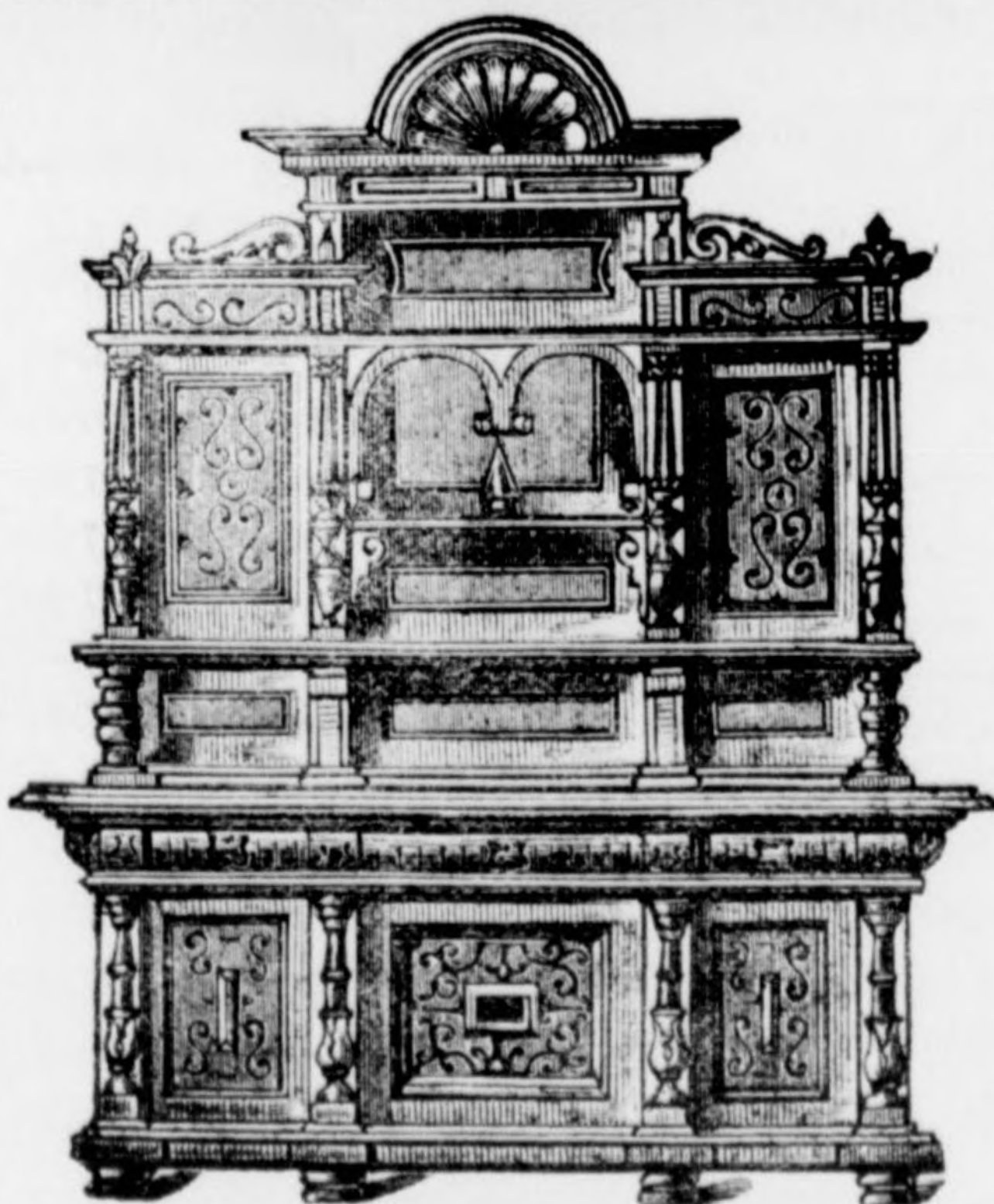
PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár uganott.)

Nagy választékban teljes és stilszerű berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű **fa-, vas- és kárpitozott bútorok**, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

Vasúti menetrend.

Budapest-Dombovári vonal.

Uj-Dombovár-Pécs-Villány-Eszéki vonal.

Fölről lefelé olvasandó			Alulról fölfelé olvasandó			Fölről lefelé olvasandó			Alulról fölfelé olvasandó				
5406 szem. vonat I. II. III. oszt.	5402 gyorsvonat I. II. oszt.	5404 szem. vonat I. II. III. oszt.	5403 szem. vonat I. II. III. oszt.	5401 gyorsvonat I. II. oszt.	5405 szem. vonat I. II. III. oszt.	5506 szem. vonat I. II. III. oszt.	5502 gyorsvonat I. II. oszt.	5504 szem. vonat I. II. III. oszt.	5503 szem. vonat I. II. III. oszt.	5501 gyorsvonat I. II. oszt.	5505 szem. vonat I. II. III. oszt.		
10:50	8:00	3:25	ind. Bécs osztrák-m. á. v. pudy. ér.	1:40	7:20	6:05	8:25	2:05	9:10	ind. Budapest m. á. v. ér.	7:55	2:05	6:40
7:00	1:35	8:55	érk. Budapest m. á. v. — ind.	8:40	2:25	10:40	—	—	9:40	„ Fiume — — — — ér.	7:00	—	—
9:05	7:45	12:10	ind. Arad — — — — ér.	3:50	—	5:27	1:49	5:48	1:59	érk. Uj-Dombovár — — — — ind.	3:01	10:20	1:50
10:48	5:30	8:30	Kolozsvár — — — —	—	—	6:02	2:11	5:58	2:56	ind. Uj-Dombovár — — — — ér.	2:07	10:05	1:29
—	8:27	1:05	Debreczen — — — —	—	—	3:06	2:32	6:18	3:22	Sásd — — — —	1:40	9:47	1:10
2:08	8:47	1:09	Nagy-Várad — — — —	—	—	2:24	2:40	—	3:33	Bakócsa-Felső-Mindszent	1:29	—	1:02
10:48	7:46	—	Kassa — — — —	—	8:04	6:05	3:00	6:42	4:01	Abaliget — — — —	1:03	9:26	12:45
8:25	2:05	9:10	ind. Budapest m. á. v. (vend.) ér.	7:55	2:05	6:40	3:14	6:55	4:23	Bükkösd — — — —	12:39	9:10	12:28
8:40	—	9:23	„ Budapest-Ferencváros „	7:43	—	6:29	3:28	7:08	4:42	érk.) Szt.-Lőrincz — — — — (ind.	12:17	8:54	12:11
8:49	2:25	9:32	érk. Budap.-Kelenf. (vend.) ind.	7:33	1:45	6:20	3:33	7:09	4:45	ind.) Szt.-Lőrincz — — — — (érk.	12:14	8:53	12:06
8:55	2:26	9:35	ind. Budapest-Kelenföld — ér.	7:29	1:44	6:19	3:53	—	5:08	„ Pellérd (megálló hely) „	11:50	—	11:46
9:04	—	9:44	Budafok megálló —	7:21	—	6:11	4:03	7:35	5:18	érk. Pécs (vend.) — — — — ind.	11:40	8:27	11:36
9:10	—	9:49	Budafok állomás —	7:16	—	6:06	4:20	7:45	5:28	ind. Pécs — — — — — ér.	11:10	8:12	10:55
9:30	—	10:08	Érd — — — —	6:58	—	5:49	4:30	7:57	5:38	érk. Úszög — — — — — ind.	11:00	8:02	10:45
9:55	—	10:32	Eresi — — — —	6:34	—	5:26	9:04	9:04	6:44	érk. Villány (vend.) — — — — ind.	9:48	6:50	6:50
10:21	—	10:57	Adony-Szabolcs — —	6:10	—	5:03							
10:35	—	11:10	Szolgaegyháza — —	5:55	—	4:49							
10:51	3:49	11:25	Sárosd — — — —	5:44	12:26	4:39	851 szem. vonat I. II. III. oszt.	803 szem. vonat I. II. III. oszt.	804 szem. vonat I. II. III. oszt.	802 szem. vonat I. II. III. oszt.			
11:16	4:09	11:49	érk. Sárbogárd (vend.) — ind.	5:14	12:00	4:10							
3:54	—	—	érk. Szegzárd — — — — ind.	—	3:54	12:04							
11:24	4:10	11:54	ind. Sárbogárd — — — — ér.	5:10	11:59	4:00							
12:08	4:35	12:23	Simontornya — — — —	4:42	11:35	3:31							
12:29	—	12:43	Pinczehely — — — —	4:18	—	3:07							
12:45	—	12:58	Hidegkút-Gyöngy — —	4:03	—	2:52							
1:02	5:13	1:14	Szakály-Högyész — —	3:47	10:55	2:36							
1:19	5:26	1:31	Kurd-Csibrák — — —	3:30	10:42	2:19							
1:33	—	1:44	Döbrököz — — — —	3:17	—	2:06							
1:49	5:48	1:59	érk. Uj-Dombovár (vend.) — ind.	3:01	10:20	1:50							
4:03	7:35	5:18	„ Pécs — — — — — „	11:40	8:27	11:36							
9:04	9:04	6:44	„ Villány — — — — — „	9:48	6:50	6:50							
10:40	10:40	8:30	érk. Eszék — — — — — „	7:50	5:20	5:20							
11:36	—	11:40	ind. Pécs — — — — — ér.	5:18	—	4:03							
2:16	5:53	2:22	„ Uj-Dombovár — — — — „	2:41	10:15	1:24							
2:21	5:58	2:27	érk. Dombovár (vend.) — ind.	2:36	10:10	1:19							
6:00	—	8:15	„ Báltaszék — — — — — „	6:50	—	8:47							

J e g y z e t :

Az aláhuzott számok esti 6 órától reggeli 6 óráig terjedő időközt jelentik.

Mohács-barcsi vonal.

Barcs-mohácsi vonal.

Kilométer	Állomások	Vegyes vonatok				Tehervonat személy-szállítással	Kilométer	Állomások	Vegyes vonat k		
		1	3	11 ^o	13/5 ^o				2	4	6
		I., II. és III. kocsiosztály						I., II. és III. kocsiosztály			
	Csatlakozások.							Csatlakozások.			
	Broód — — — — — ind.	—	11:53	—	11:54		Bécs — — — — — ind.	6:00	7:40	—	
	Eszék — — — — — „	1:47	5:20	—	7:50		Triest — — — — — „	—	8:00	—	
	Villány — — — — — ér.	3:47	6:40	—	9:19		Kanizsa — — — — — „	2:25	5:28	—	
							Budapest — — — — — „	8:25	—	9:10	
—	Mohács — — — — — ind.	3:15	5:32	9:00	8:06	—	Barcs — — — — — ér.	4:46	7:54	—	
13:8	Német-Bóly — — — — — „	3:44	6:10	9:33	8:44	—	Barcs — — — — — ind.	5:00	8:30	—	
	„ — — — — — ér.	4:05	6:35	9:54	9:09	12:8	Darány — — — — — „	5:31	9:02	—	
23:3	Villány — — — — — ind.	4:22	6:50	10:10	9:48	29:7	Szigetvár — — — — — „	6:08	9:47	—	
34:5	Trinitás — — — — — „	4:43	7:11	10:33	10:09	44:3	Szt.-Lőrincz — — — — — „	6:50	10:22	4:45	
29:5	Áta — — — — — „	4:54	7:22	10:46	10:20	57:5	Pellérd megálló — — — — — „	7:14	10:48	5:08	
54:8	Úszög — — — — — „	5:34	8:02	11:31	11:00		„ — — — — — ér.	7:25	11:02	5:18	
59:8	Pécs — — — — — ind.	5:44	8:12	11:41	11:10	63:1	Pécs — — — — — ind.	7:45	11:17	5:28	
	„ — — — — — „	6:14	8:37	—	11:40	68:1	Úszög — — — — — „	8:02	11:35	5:43	
65:4	Pellérd megálló — — — — — „	6:26	8:49	—	11:50	83:4	Áta — — — — — „	8:33	12:08	6:13	
78:6	Szt.-Lőrincz — — — — — „	7:10	9:17	—	12:17	88:4	Trinitás — — — — — „	8:44	12:21	6:24	
93:2	Szigetvár — — — — — „	7:40	10:00	—	—		„ — — — — — ér.	9:04	12:44	6:44	
110:1	Darány — — — — — „	8:16	10:40	—	—	98:6	Villány — — — — — ind.	9:25	1:00	7:00	
	„ — — — — — ér.	8:40	11:04	—	—	109:1	Német-Bóly — — — — — „	9:55	1:26	7:30	
122:9	Barcs — — — — — ind.	8:55	11:20	—	—	122:9	Mohács — — — — — ér.	10:19	1:54	7:58	

*) A nyári hajómenetrendnél és a hajózár tartama alatt naponta a 11. sz. vonat közlekedik, míg a tavaszi és őszi hajómenetrendnél a 13/5. sz. vonat fog indítani. Villány-Úszög (Pécs) vonalon azonban az 5. sz. vonat naponta jár. Hajókésés esetén a 11. sz. vonat 10 óra 20 perczig várakozik Mohácson.

Hajócsatlakozás Mohácson.

- A 2. sz. vonat az Ujvidék-Zimony-Orsováról Budapestre közlekedő pósthajóhoz.
- A 3. sz. vonat a Budapestről Mohácsra közlekedő személyhajóhoz s az Ujvidék-Zimony-Orsováról Budapestre közlekedő pósthajóhoz.
- A 6. sz. vonat a Budapestről Orsovára menő pósthajóhoz és a Mohácsról Budapestre közlekedő személyhajóhoz.
- A 11. sz. vonat a Budapestről Ujvidék-Zimonyra közlekedő pósthajóhoz.
- A 13/5. sz. vonat a Budapestről Mohácsra tavasszal és őszzel közlekedő személyhajóhoz.